

SECTION 9. LANGUAGE AND COMMUNICATION MEDIA

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-485-6-37>

LINGUOSTYLISTIC PECULIARITIES OF INTERACTIONAL METADISOURSE MARKERS IN QUEEN ELIZABETH II'S CORONAVIRUS SPEECH

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРАКЦІОНАЛЬНИХ МЕТАДИСКУРСИВНИХ ОДИНИЦЬ У ВИСТУПІ КОРОЛЕВИ ЄЛИЗАВЕТИ ІІ ЩОДО СПАЛАХУ ЗАХВОРЮВАННЯ COVID-19

Anikin O. M.

*English Teacher, Methodist Teacher,
Starokostiantyniv Educational Complex
«Specialized Primary School,
Gymnasium» named after the Hero
of Ukraine S. Bondarchuk,
Starokostiantyniv, Khmelnytskyi region,
Ukraine*

Анікін О. М.

*учитель-методист,
учитель англійської мови,
Старокостянтинівський навчально-
виховний комплекс «Спеціалізована
школа І ступеня, гімназія»
Старокостянтинівської міської ради
Хмельницької області
імені Героя України С. М. Бондарчука
м. Старокостянтинів, Хмельницька
область, Україна*

Королівська риторика, як-от промова Королеви щодо коронавірусу, має на меті передати повідомлення та надихнути людей на об'єднання. Цей тип риторики був частиною риторичної спадщини та практики протягом тисячоліть. Мета такої риторики може бути досягнута, якщо оратор залучить до виступу слухачів. Саме тому ми досліджували лінгвостилістичні особливості інтеракціональних метадикурсивних одиниць на основі виступу королеви Єлизавети ІІ щодо спалаху захворювання COVID-19.

Згідно Кена Хайленда, існують наступні типи інтеракціональних метадикурсивних одиниць:

a. Engagement markers. Дані одиниці зосереджені на побудові стосунків із читачами чи слухачами. Крім того, вони «виразно звертаються до читачів або вибірково, зосереджуючи їх увагу, або включаючи їх як учасників у текст за допомогою займенників другої

особи, імперативів, форм запитання та відступів» [2, с. 133-151]. Хоча зазначається, що займенники другої особи є частиною engagement markers, займенники першої особи, такі як we, us і our, також можна класифікувати як engagement markers залежно від того, як вони вживаються в реченні [3]. Згідно з Хайлендом, важливо проаналізувати, як займенники першої особи множини вживаються в реченні, оскільки без аналізу їх прагматичного значення ці слова можна класифікувати як self-mentions [3]. У промові королеви Єлизавети II engagement markers посідають перше місце. Крім того, серед engagement markers часто використовуються займенники першої особи, такі як we, us і our. Це означає, що вони використовуються не лише для того, щоб говорити про письменника чи оратора, але вони використовуються для залучення слухачів. Тому їх класифікують як engagement markers. Крім того, Королева використовувала ці маркери по-різному:

- щоб підкреслити, що вони повинні зробити, щоб перемогти пандемію. Наприклад, «...*We should take comfort that while we may have more still to endure, better days will return...*», «...*Together we are tackling this disease, and I want to reassure you that if we remain united and resolute, then we will overcome it...*» [1]. Королева Єлизавета II використовує «we» у першому прикладі, щоб заохотити всіх заспокоїтися, чекаючи настання кращих днів. Крім того, у другому прикладі вона використовує «we», щоб показати людям, що вони разом борються з хворобою, і що вони повинні робити, це залишатися єдиними та рішучими, долаючи пандемію.

- щоб показати, що вони єдині як одна країна. Наприклад, «...*a disruption that has brought grief to some, financial difficulties to many, and enormous changes to the daily lives of us all...*», «...*We will succeed – and that success will belong to every one of us...*» [1]. У першому прикладі Королева підкреслює негативний вплив глобальної пандемії на життя всіх людей, включаючи королівську сім'ю, використовуючи займенник «us». Подібним чином у другому прикладі вона використовує «us», щоб приписати успіх усім людям. У зв'язку з цим, Королева змогла показати, що вони об'єднані як одна країна як у погані, так і в хороші часи.

- дати надію, що колись вони об'єднаються зі своїми друзями та родинами. Наприклад, «...*we will be with our friends again; we will be with our families again...*» [1]. Королева використовує займенник «our» щоб підкреслити, що всі вони сподіваються, що після пандемії знову будуть зі своїми друзями та родинами. Крім того, займенник другої особи «you» використовується в мовленні як engagement markers. Подібно до займенників першої особи, які використовувалися як

engagement markers, займенники другої особи використовуються по-різному. Нижче наведено кілька прикладів.

✓ Щоб висловити мету королеви. Наприклад, «...*I am speaking to you...*» [1]. Даний приклад є вступним словом Королеви. У цій заяві вона використовує «you», щоб показати, що вона звертається безпосередньо до своєї аудиторії чи людей. Отже, її мета зрозуміла: вона звертається з цією промовою до свого народу у Сполученому Королівстві.

✓ Висловити підтримку та вдячність фронтовикам. Наприклад, «...*I am sure the nation will join me in assuring you that what you do is appreciated and every hour of your hard work brings us closer to a return to more normal times...*» [1]. У даному прикладі Королева використовує engagement markers, щоб висловити підтримку та вдячність передовій лінії, а також працівникам, які займаються доглядом, і тим, хто виконує важливі ролі, які самовіддано виконують свої повсякденні обов'язки поза домом, щоб підтримати людей у країні.

✓ Щоб висловити вдячність Королеви людям. Наприклад, «...*I also want to thank those of you who are staying at home...*» [1]. Королева використовує займенник «you», щоб висловити свою подяку людям, які залишаються вдома. Використовуючи цей займенник, вона змогла безпосередньо надіслати людям своє повідомлення подяки. Результати дослідження показують, що деякі займенники першої особи використовуються виключно для залучення людей до промови Королеви. Таким чином, вони класифікуються як engagement markers. Крім того, вони використовуються різними способами – щоб підкреслити, що вони повинні зробити, щоб перемогти пандемію, щоб показати, що вони єдині як одна країна, щоб дати надію, що колись вони об'єднаються зі своїми друзями та родинами, щоб висловити мету Королеви, а також висловити підтримку, вдячність і подяку фронтовикам, основним працівникам і людям.

b. Self-mentions. Дані інтеракціональні метадискурсивні одиниці посідають друге місце серед інтеракційних одиниць. Згідно з Кеном Хайлендом, «self-mentions вказують на ступінь присутності автора з точки зору займенників першої особи та присвійних засобів» [2, с. 133–151]. Використання self-mentions у промові допомагає Королеві залучитися в промову. Завдяки цьому слухачі відчують її присутність у промові. Крім того, вона по-різному використовує self-mentions:

• щоб висловити подяку. Наприклад, «...*I want to thank everyone on the NHS front line...*», «...*I also want to thank those of you who are staying at home...*», «...*But for now, I send my thanks and warmest good wishes to you all...*» [1]. У наведених прикладах Королева використовує

self-mentions, щоб висловити вдячність фронтовикам, які справді багато працюють, щоб підтримати людей у країні. Також вона висловлює подяку людям, які залишаються вдома та дотримуються санітарних правил, щоб не захворіти. Крім того, в останньому своєму прикладі вона висловлює вдячність і теплі побажання всім людям загалом.

- щоб висловити свою надію на країну. Наприклад, «...*I hope in the years to come everyone will be able to take pride in how they responded to this challenge...*» [1]. Королева використовує self-mentions, щоб висловити свою надію на країну. Вона сподівається, що після пандемії всі пишатимуться тим, як британці відреагували на цю унікальну та складну ситуацію.

- щоб поділитися своєю особистою історією. Наприклад, «...*It reminds me of the very first broadcast I made, in 1940, helped by my sister...*», «...*We, as children, spoke from here at Windsor to children who had been evacuated from their homes and sent away for their own safety...*» [1]. Мабуть, одне з найцікавіших випадків використання self-mentions у промові королеви Єлизавети II щодо коронавірусу – це поділитися своєю особистою історією. Як видно з наведених прикладів, Королева використовує self-mentions, щоб поділитися своєю особистою історією. Це ностальгія, водночас відіграє ключову роль, щоб поєднати минуле з сьогоденням і показати, як країна та британський народ об'єднуються, виживають і процвітають протягом багатьох років.

c. Attitude Markers. Згідно з Кеном Хайлендом, «дані одиниці вказують на афективне, а не епістемічне ставлення автора до пропозицій. Вони передають здивування, згоду, важливість, зобов'язання, розчарування тощо» [2, с. 133–151]. Наприклад, «...*I know it is an increasingly challenging time...*» [1]. У наведеному прикладі показано ставлення Королеви до глобальної пандемії. За допомогою цих одиниць люди могли зрозуміти, що Королева знає всю серйозність ситуації, спричиненої коронавірусом. Отже, це допомагає Королеві проявляти турботу та співчуття до людей.

d. Hedges. Дані одиниці «позначають небажання автора категорично подавати пропозиційну інформацію» [2, с. 133–151]. Наприклад, «...*while we may have more still to endure, better days will return...*» [1]. У наведеному уривку очевидна невпевненість Королеви. Використання «*may*» вказує на те, що Королева також не знає, коли закінчиться пандемія. Дійсно, хоча деякі дослідження та експерти стверджують, що пандемія триватиме кілька років, ніхто насправді не знає точного часу, коли вона закінчиться. Таким чином, Королева використовує дану одиницю, щоб показати своє небажання та невпевненість.

e. Boosters. Вони відображають впевненість автора чи оратора та відданість претензіям і аргументам. Згідно з Хайлендом 2004, «дані

одиниці виражають впевненість і підкреслюють силу пропозицій» [2, с. 133–151]. Спікери, як правило, використовують їх, якщо мають достатньо доказів. Наприклад, «...*I am sure the nation will join me in assuring you that what you do is appreciated and every hour of your hard work brings us closer to a return to more normal times...*» [1]. У наведеному прикладі помітна впевненість Королеви. Королева Єлизавета II впевнена, що вся нація цінує фронтовиків і найважливіших працівників, які безперервно і самовіддано виконують свій обов'язок, щоб підтримати людей по всій країні.

Отже, використання великої кількості інтеракціональних метадискурсивних одиниць допомагає королеві Єлизаветі II налагоджувати стосунки зі своїми слухачами, виражати мету, вдячність, надію та ставлення, а також ділитися своєю особистою історією, щоб пов'язати минуле з сьогоденням.

Література:

1. Coronavirus: The Queen's message seen by 24 million (2020). BBC News. URL: <https://www.bbc.com/news/entertainment-arts-52183327> (дата звернення 09.09.2024).
2. Hyland, K. Disciplinary interactions: Metadiscourse in L2 postgraduate writing. *Journal of Second Language Writing*, 2004. № 13. P. 133–151.
3. Hyland, K. Metadiscourse: what is it and where it it going? *Journal of Pragmatics*, 2017. № 113, P. 16–29.